

Torben havde forsøgt at afbryde ham. Nu klappede han Vennens Haand, som laa paa hans Skulder, og sagde:

»Jeg kender dit gode Hjerte, Asmus! Du vil saa gerne hjælpe. Men lad det nu være nok! Du veed dog, at jeg har gjort, hvad der staar i menneskelig Magt for at blive rask. Jeg har søgt Evropas berømteste Specialister, baade Professor Hermann i Wien og Schinders i Nauheim —.«

»Ja, og gamle Kvaksalvere og Troldkarle har du selv studeret,« sagde Asmus med et Nap i hans Øre og lo. »Du ser, jeg har allerede ransaget din Lektyre. Men nu skal du være fornuftig, Junker Torben! Saa skal jeg fortælle dig, hvordan det er gaaet til, at jeg har faaet Mistanke til vor gamle Diagnose.«

Han gik igen ud paa Gulvet. Med Tømmelfingrene i Ærmegabet og de andre otte Fingre spillende paa sit høje Fuglebryst gav han sig til at berette.

»Ser du, da jeg i Foraaret var i Paris og besøgte Hospitalerne, talte jeg ogsaa med den berømte Overlæge Dr. de Bèze, og han gjorde mig bekendt med nogle Undersøgelser, han netop var i Færd med. Han var kommen til den Overbevisning, at visse sygelige Tilstande, som man hidtil har tilskrevet incurable Forandringer i Hjertets Væv, i flere Tilfælde har som tilgrundliggende eller i hvert Fald som medvirkende Aarsag et skjult *Myxødem*. Du kender den